

ІМПЕРАТИВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ

IMPERATIVES OF PROVIDING FINANCIAL STABILITY OF THE BANKING SYSTEM

У статті приділено увагу проблемі забезпечення фінансової стабільності вітчизняної банківської системи. Розглянуто погляди на сутність фінансової стабільності банківської системи. Проаналізовано принципи забезпечення фінансової стабільності. Визначено динаміку показників фінансової стабільності банківської системи України. Запропоновано основні імперативи забезпечення фінансової стабільності банківської системи.

Ключові слова: фінансова стабільність, банківська система, принципи, інфраструктура ринку, платоспроможність, ліквідність.

В статье уделено внимание проблеме обеспечения финансовой стабильности отечественной банковской системы. Рассмотрены взгляды на сущность финансовой стабильности банковской системы. Проанализированы принципы обеспечения финансовой стабильности банковской системы. Определена

динамика показателей финансовой стабильности банковской системы Украины. Предложены основные императивы обеспечения финансовой стабильности банковской системы.

Ключевые слова: финансовая стабильность, банковская система, принципы, инфраструктура рынка, платежеспособность, ликвидность.

In the article, it has been given focus on the problem of ensuring the financial stability of the domestic banking system. Views on the definition of the financial stability of the banking system are considered. Principles of ensuring financial stability are analysed. The dynamics of indicators of the financial stability of the banking system of Ukraine are determined. The main directions to improve ensuring the financial stability of the banking system are offered.

Key words: financial stability, banking system, principles, market infrastructure, solvency, liquidity.

УДК 336.71

Коваленко В.В.

професор, д.е.н.,
професор кафедри банківської справи
Одеський національний економічний
університет

Постановка проблеми. Фінансова стабільність вітчизняної банківської системи є однією з найважливіших умов розвитку національної економіки, запорукою успіху економічних трансформацій та макроекономічного розвитку держави. За останнє десятиліття на банківську систему відбувається підвищений тиск політичної та економічної нестабільності, спостерігається затяжна тенденція збиткової діяльності та банкрутства багатьох банків України.

В умовах тривалої фінансової кризи однією з основних проблем, яка постала перед вітчизняною банківською системою, є підтримка на належному рівні її фінансової стабільності, що дає змогу банкам виконувати функції із забезпечення економіки достатньою кількістю фінансових ресурсів.

Стабільність банківської системи визначається не лише конкурентоспроможністю, а й сукупним рівнем ризиків, властивих банківській діяльності, тому сьогодні досить актуальним є визначення економічної сутності фінансової стабільності банківської системи та імператив її забезпечення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми забезпечення та методикам оцінювання фінансової стабільності банківської системи присвячено наукові праці Я. Белинської [1], Л. Євтух [2], О. Заруцької [3], С. Науменкової, В. Міщенко [4], М. Хуторної [5] та багатьох інших. Але, незважаючи на значні здобутки вітчизняних науковців у дослідженні проблем теоретичного обґрунтування та визначення концептуальних імперативів забезпечення фінансової стабільності, багато питань залишається поза їхньою увагою.

Постановка завдання. Метою дослідження є теоретичне узагальнення сутності фінансової стабільності та визначення імператив її забезпечення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Концепція фінансової стабільності виникла порівняно недавно – після того, як у 1990-х роках світом прокотилася низка системних фінансових криз. В умовах бурхливого розвитку процесів економічної глобалізації, лібералізації руху капіталу, відкриття національних ринків фінансових послуг для іноземного капіталу накопичувалися фінансові дисбаланси, які час від часу розряджалися потужними фінансовими кризами [6, с. 36].

Узагальнення наукової думки щодо тлумачення терміну «фінансова стабільність» зарубіжними дослідниками представлено у праці П. Смага. Науковець виділив шість характеристик, які більшістю науковців використовуються для розкриття економічного змісту фінансової стабільності, а саме: виконання основних функцій фінансової системи; стійкість до шоків; вплив на реальну економіку; ефективний перерозподіл ресурсів, тобто виконання функції фінансового посередництва; стабільність цін на фінансові активи; тісний взаємозв'язок між структурними елементами фінансової системи [7, с. 16].

Однією з найґрунтовніших праць, присвячених питанням фінансової стабільності, є дослідження Г.Дж. Шиназі. Так, у праці «Визначення фінансової стабільності» науковець виділив п'ять принципів, які повинні бути покладені в основу визначення даного поняття, а отже, враховані

й у процесі побудови системи її забезпечення, а саме: фінансова стабільність стосується всіх елементів фінансової системи (інфраструктури, установ та ринків); фінансова система не тільки ефективно виконує функції розподілу ресурсів і ризиків, мобілізації заощаджень і накопичення багатства, а й забезпечує безперерйну роботу платіжної системи; фінансова стабільність – це не лише фактична відсутність фінансових криз, а й здатність фінансової системи вчасно обмежувати, стримувати та управляти наявними дисбалансами, перш ніж вони завдадуть шкоди економічним процесам; фінансова стабільність повинна розглядатися в першу чергу з позиції її впливу на реальний сектор економіки. Якщо порушення у функціонуванні фінансових ринків або установ не становлять загрози для реального сектору економіки, то вони не повинні розцінюватися як загрози фінансовій стабільності; фінансова система повинна розглядатися з позицій часового простору (континууму) [8, с. 6–7].

Аналіз вітчизняних наукових публікацій [1–5] дає підстави стверджувати, що практично всі науковці зводять категорію «фінансова стабільність банківської системи» до створення дієвого механізму, який би запобігав виникненню банківських криз та сприяв подальшому розвитку економіки країни.

Заслуговує на увагу з наукового погляду визначення фінансової стабільності надане Я. Белінською, а саме: «Властивість фінансової системи з мінімальними витратами змінювати основні характеристики розвитку відповідно до трансформацій економічної системи та зовнішніх впливів» [1, с. 73].

У «Банківській енциклопедії» зазначається, що «стабільність банківської системи – це комплексна характеристика стану банківської системи, за якого реалізується її сутність і призначення в економічній системі країни, адекватно та ефективно виконуються її функції, а також забезпечується спроможність підтримувати рівновагу та відновлювати стан після зовнішніх потрясінь чи посилення диспропорцій, будь-яких відхилень від безпечних параметрів, спричинених кризовими явищами» [9, с. 416–417].

Виходячи з наведених вище визначень, можна стверджувати, що стабільність банківської системи є поняттям відносним, оскільки «стабільність» не завжди передбачає постійність, сталість, незмінність, а відображає відповідність правовим нормам, ефективність функціонування, належне виконання своїх функцій. З нашої точки зору, *під фінансовою стабільністю банківської системи* слід розуміти міру повноти й якості вирішення завдань, поставлених перед нею, виконання банківською системою своєї місії, що забезпечує досягнення позитивного фінансового результату. Фінансова стабільність характеризує фактичний

ступінь досягнення результату, заданого функцією та принципами системи [6, с. 37].

Для визначення елементів фінансової стабільності банківської вважаємо за доцільне розглянути її принципи (табл. 1).

Виходячи з вище представлених принципів забезпечення фінансової стабільності банківської системи, можна виокремити основні її елементи, а саме:

- ефективна система пруденційного регулювання та нагляду виведення неплатоспроможних банків із ринку;
- підтримка ліквідності ринку – роль гарантування вкладів кредитора останньої інстанції;
- система гарантування вкладів – захист прав споживачів фінансових послуг та фінансова грамотність;
- ефективне управління банківськими ризиками.

Отже, розглядаючи фінансову стабільність банківської системи, треба враховувати її ознаки, що ініціюються як із боку регулятора, так і з боку самих банків (рис. 1).

На сучасному етапі у світовій та вітчизняній практиці постійне спостереження за фінансовою стабільністю банківської системи є важливим напрямом діяльності центральних банків, складником їхньої інформаційно-аналітичної діяльності, що, своєю чергою, підвищує прозорість і передбачуваність грошово-кредитної політики, дотримання принципів ринкової дисципліни.

Перші огляди фінансової стабільності були здійснені центральними банками в середині 1990-х років у Великобританії і країнах Скандинавії, що значною мірою пов'язано з банківськими кризами [12]. При цьому більшість країн під час роботи над оглядами дотримується міжнародних стандартів, зокрема використовуються показники фінансової стабільності, розроблені Міжнародним валютним фондом і Світовим банком [13]. НБУ починаючи з 2017 р. офіційно публікує «Звіт про фінансову стабільність».

Сьогодні банківська система України продовжує функціонувати у складному геополітичному, соціальному та правовому середовищі, більшість чинників якого ускладнює стабільний розвиток банківської системи, підвищення її конкурентоспроможності та ефективності (табл. 2).

Як свідчать дані, представлені в табл. 2, розвиток банківської системи слід уважати як фінансово нестабільний. Відповідно до міжнародної практики, банк вважається проблемним, якщо частка непрацюючих активів становить більше ніж 10% [15]. Станом на 01.01.2017 у банківському секторі США непрацюючі кредити становили лише 1,3%, Німеччини – 1,7%, Великобританії – 1,9%. Станом на 01.01.2018 в Україні лише у 18 банків частка непрацюючих кредитів становила менше ніж 10%. Усе це малі банки і три банки з іноземним капіта-

Характеристика підходів до визначення принципів фінансової стабільності

№ пор.	Науковий підхід	Характеристика принципів
1.	формування інституціонального складника системи забезпечення фінансової стабільності (Н.Г. Вовченко, Ю.С. Євлахова) [10, с. 5]	раціонального використання ресурсів; ефективного управління; здорової конкуренції; довіри громадськості; чітко діючої правової і судової системи; належної практики корпоративного управління; розвиненої системи виплат і розрахунків; чинного кодексу ділової етики
2.	ефективного функціонування механізму забезпечення фінансової стабільності (Я.В. Белінська, В.П. Биховченко) [1, с. 75–76]	ефективності (забезпечувати найефективніше розміщення фінансових ресурсів); тривалості та передбачуваності (фінансова стабільність має підтримуватися протягом середньо- та довгострокових періодів); адекватності (форми й методи розміщення фінансових ресурсів мають відповідати різноманіттю потреб у них економічних агентів); транспарентності (дії органів державного управління мають бути якомога прозорішими); координованості (заходи механізму забезпечення фінансової стабільності мають узгоджуватися із цілями та заходами інших політик); підзвітності (центральний банк має відповідати за ефективність і результативність заходів щодо забезпечення фінансової стабільності)
3.	формування стратегії забезпечення фінансової стабільності (Н.О. Шпак, М.І. Романишин) [11, с. 51]	адаптивності та мобільності; стратегічності та цілеспрямованості; ієрархічності; системності; раціональності та економічного ефекту; комплексності та взаємоузгодженості управління; економічного зростання та рівноваги; фінансової стійкості; конкурентостійкості; партисипативності та соціальної орієнтованості; каузальності; збалансованості; інноваційності та розвитку
4.	реалізація процесу забезпечення фінансової стабільності (М.Е. Хуторна) [5, с. 57–58]	на рівні окремого банку: принцип завчасної обачності, принцип адаптивності, принцип збалансованої прибутковості, принцип суспільної відповідальності, принцип економічної відповідальності, принцип надлишковості
		на рівні банківської системи: принцип наукової обґрунтованості, принцип комплексності, принцип безперервності, принцип довіри, принцип ефективності

лом: ПАТ «Сіті банк» (1,4%), ПАТ «Дойче Банк ДБУ» (0,0%), ПАТ «СЕБ корпоративний банк (0,0%). При цьому частка непрацюючих кредитів менше ніж 10% у кредитному портфелі фізичних осіб була лише в 10 банків. Наслідком значних обсягів проблемних кредитів є зниження ліквідності та прибутковості через неповернення кредитів і необхідність формувати у значних обсягах резерви під кредитні ризики, неефективна діяльність багатьох банків, зниження інвестиційної привабливості. За результатами 2017 р. 20 банків були збитковими, з них один банк із державною часткою капіталу, сім банків іноземних банківських груп, 10 приватних банків і два неплатоспроможні банки.

Авторкою статті було проведено комплексне оцінювання рівня фінансової стабільності банківської системи України за методикою, викладеною нею у науковій статті «Теоретичні та методичні підходи до оцінювання банківської системи» [6, с. 38–39]. Результати загального індикатора фінансової стабільності банківської системи України представлені на рис. 2.

Виходячи з того, що максимальне значення інтегрального показника має досягати одиниці, можна зробити висновок про те, що рівень фінансової стабільності банківської системи України можна охарактеризувати станом на 01.01.2018 як середній – прогнозований фінансовий стан дасть

зможу скоригувати напрям розвитку банків у разі невизначеності його діяльності до часу настання кризи; потреба у розробленні превентивної програми фінансового оздоровлення.

Загалом значення інтегрального показника фінансової стабільності має таку градацію: від 0 до 0,466 – низький (критичний) рівень; від 0,467 до 0,645 – середній рівень, від 0,646 до 0,824 – достатній рівень, більше ніж 0,825 – високий рівень.

Висновки з проведеного дослідження. Виходячи із проведеного дослідження, можна визначити такі імперативи забезпечення фінансової стабільності банківської системи України.

Фінансова стабільність є одним із ключових. Це індикатор довіри як до окремого банку, так і до системи у цілому з боку інвесторів, вкладників, партнерів та кредиторів. Нестабільна банківська система не може ефективно функціонувати, задовольняти потреби клієнтів і держави. В умовах кризи саме фінансова стабільність банків зазнала найбільшого удару.

Необхідність забезпечення макроекономічної та фінансової стабільності в Україні актуалізує завдання посилення пруденційного складника регулювання банківської системи, тобто йдеться про забезпечення фінансової стабільності шляхом подолання дисбалансів на мікро- і макрорівні. Характерною рисою макропруденційного підходу

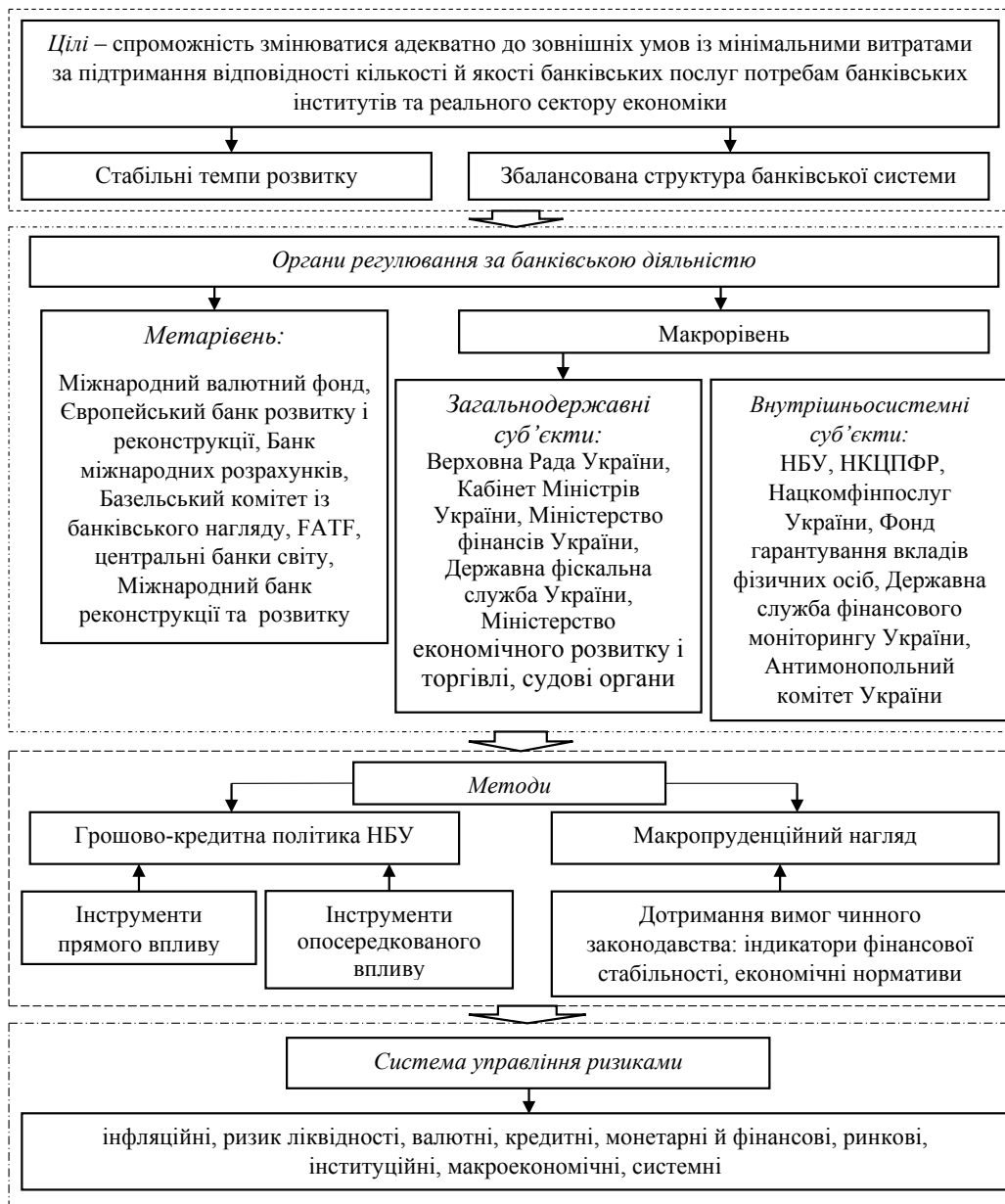

Рис. 1. Механізм забезпечення фінансової стабільності банківської системи України

Джерело: власна розробка

Таблиця 2

Динаміка основних показників розвитку банківської системи України

Показники	Станом на 01.01:			
	2015	2016	2017	2018
кількість діючих банків, од.	163	117	96	82
кількість банків з іноземним капіталом, од.	51	41	38	38
у тому числі зі 100%-м іноземним капіталом, од.	19	17	17	18
Активи банків до ВВП, %	84,04	52,63	63,47	85,29
Зобов'язання банків до ВВП, %	74,59	58,13	47,52	39,32
Капітал банків до ВВП, %	9,45	5,24	5,19	5,48
Кредити банків до ВВП, %	55,76	51,01	42,21	34,96
Адекватність капіталу, %	15,6	12,31	12,69	16,10
Рентабельність капіталу, %	-51,91	-5,46	-116,74	-15,96
Рентабельність активів, %	0,11	-51,91	-12,60	-1,94
Частка непрацюючих кредитів у кредитному портфелі, %	28,03	30,47	55,11	56,45

Джерело: розраховано автором за матеріалами [14]

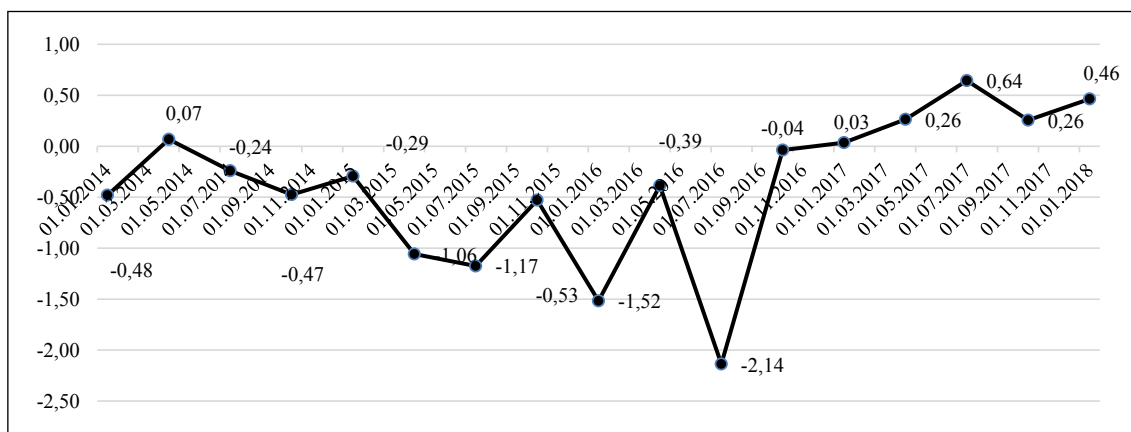

Рис. 2. Динаміка інтегрального індексу фінансової стабільності банківської системи України

Джерело: розраховано автором

виступає запобігання та протидія системним ризикам, забезпечення раціонального розміщення та ефективного використання фінансових ресурсів. Поставлені цілі досягаються шляхом застосування пруденційних заходів за такими напрямками: нарощування довгострокових інвестицій у реальний сектор та фінансування модернізаційних процесів; розвиток інфраструктури і підвищення стійкості вітчизняної банківської системи; реформування інституційних засад фінансового регулювання; підвищення фінансової стійкості окремих банків; посилення антициклічного характеру регулювання.

З боку Національного банку України вітчизняна банківська система потребує постійного моніторингу, аналізу та оцінки взаємного впливу мікро- і макрочинників на діяльність банків, оскільки дуже чутлива до коливань у світовій економіці та до негативних дестабілізуювальних внутрішніх чинників.

Останніми роками з'явилася багато публікацій із питань ідентифікації системних ризиків, прогнозування фінансових стресів та оцінювання впливу шоків на ключові змінні фінансового й реального секторів економіки. Для оцінювання та прогнозування рівня фінансової стабільності доцільним є використання макропруденційних інструментів, а саме: індикатори стійкості (Soundness Indicators) – індикатори фінансової стійкості (FSIs), що базуються на даних балансової звітності фінансових установ; моделі, які ґрунтуються на фундаментальних підходах (Fundamentals-Based Models), – моделі, котрі оперують макро-економічними або балансовими відомостями для встановлення макрофінансових зв'язків (наприклад, макрострес-тести та мережеві моделі); моделі на основі ринкових підходів (Market-Based Models) – моделі, які виявляють інформацію про ризики виходячи з мінливих ринкових даних та застосовуються для відстеження нестійкого стану

фірм або секторів; гібридні, структурні моделі (Hybrid, Structural Models) – моделі, котрі використовуються для оцінювання впливу шоків на ключові змінні фінансового й реального секторів, такі як імовірність дефолту, зростання кредитування, на основі даних агрегованих балансових звітів і ринкових цін [4, с. 62–63].

Таким чином, проаналізувавши структуру фінансової стабільності банківської системи, доходимо висновку, що феномен фінансової стабільності сьогодні має комплексний і багатогранний характер. Ця економічна категорія все ще не є вивченою і зрозумілою у всіх аспектах як науковцям, так і практичним фахівцям. Без стабільності фінансових ринків та інститутів, а також без фінансової стабільності реального сектору економіки не можна говорити про досягнення фінансової стабільності вітчизняної банківської системи.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Белінська Я.В., Биховченко В.П. Механізм забезпечення фінансової стабільності: структура, інструменти, напрями розвитку. Стратегічні пріоритети. 2012. № 1(22). С. 72–84.
2. Євтух Л.Б., Швед І.М. Світовий досвід забезпечення фінансової стабільності банківської системи. Вісник Університету банківської справи. 2016. № 1–2(25–26). С. 18–23.
3. Заруцька О.П. Структурні перетворення ринку банківських послуг в умовах стрімкого виведення банків. Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Економіка». 2017. Вип. 11 (1). С. 54–59.
4. Науменкова С.В., Міщенко В.І. Макропруденційні інструменти в механізмі забезпечення фінансової стабільності. Фінанси України. 2015. № 10. С. 53–76.
5. Хуторна М.Е. Принципи забезпечення фінансової стабільності кредитних установ. Фінансовий простір. 2017. № 3(27). С. 55–59.
6. Коваленко В.В., Гаркуша Ю.О. Теоретичні та методичні підходи до оцінювання фінансової ста-

більності банківської системи. Вісник Національного банку України. 2013. № 9. С. 35–45.

7. Smaga P. Assessing Involvement of Central Banks in Financial Stability. Center for financial stability. Policy paper. New York, 2013. 64 p. URL: http://www.centerforfinancialstability.org/research/Assessing_052313.pdf.

8. Schinasi G. Defining Financial Stability. IMF Working Paper. WP/04/187. 2004. 19 p. URL: <https://pdfs.semanticscholar.org/ef31/bd3236697c658746235e96ab920488ad5a3a.pdf>.

9. Банківська енциклопедія / С.Г. Арбузов, Ю.В. Колобов, В.І. Міщенко, С.В. Науменкова. К.: Центр наукових досліджень Національного банку України: Знання, 2011. 504 с.

10. Вовченко Н.Г., Евлахова Ю.С. Формирование институциональной платформы глобальной финансовой стабильности. Финансовые исследования. 2010. № 1. С. 3–10.

11. Шпак Н.О., Романишин М.І. Стратегія забезпечення економічної стабільності підприємства та принципи її формування. Економіка та держава. 2010. № 10. С. 48–51.

12. Compilation Guide on Financial Soundness Indicators / International Monetary Fund. 2004. July, 30. URL: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/fsi/guide/2006/index.htm>.

13. Коваленко В.В. Методичні підходи до діагностики і моніторингу фінансової стійкості банківської системи. Актуальні проблеми економіки. 2006. № 11(65). С. 193–200.

14. Показники банківської системи. URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=34661442&cat_id=3479859.

15. Синки Дж. мл. Финансовый менеджмент в коммерческом банке и в индустрии финансовых услуг; пер. с англ. Москва: Альпина Бизнес Букс, 2007. 1018 с.

REFERENCES:

1. Belins'ka Ya. V. (2012) Mekhanizm zabezpechennya finansovoi' stabil'nosti: struktura, instrumenti, napryami rozvitku [Mechanism for ensuring financial stability: structure, tools, directions of development]/ Strategic priorities, no.1 (22), pp.72-84.

2. Jevtuh L.B., Shved I.M. (2016) Svitovyy dosvid zabezpechennja finansovoi' stabil'nosti bankivs'koi' systemy [The world experience of ensuring banking system stability]. Journal of the University of Banking, no. 1–2 (25–26), pp. 18-23.

3. Zaruc'ka O.P. (2017) Strukturni peretvorennya rynku bankivs'kyh poslug v umovah strimkogo vyvedennja bankiv [Structural transformation of the banking services market in the conditions of rapid withdrawal of banks]. Bulletin of Dnipropetrovsk University. Series: Economics, no. 11 (1), pp. 54-59.

4. Naumenkova S.V., Mishhenko V.I. (2015) Makroprudencijni instrumenty v mehanizmi zabezpechennja finansovoi' stabil'nosti [Macprudential instruments in the mechanism of financial stability]. Finance of Ukraine, no.10, pp.53-76.

5. Hutorna M.E. (2017) Pryncypy zabezpechennja finansovoi' stabil'nosti kredytnyh ustanov [Principles of ensuring financial stability of credit institutions]. Financial Space, no. 3 (27), pp. 55-59.

6. Kovalenko V. V., Garkusha Ju. O. (2013) Teoretychni ta metodychni pidhody do ocinjuvannja finansovoi' stabil'nosti bankivs'koi' systemy [Theoretical and methodical approaches to the assessment of the financial stability of the banking system]. Bulletin of the National Bank of Ukraine, no.9, pp.35-45.

7. Smaga P. (2013) Assessing Involvement of Central Banks in Financial Stability [Electronic resource], available at : http://www.centerforfinancialstability.org/research/Assessing_052313.pdf.

8. Schinasi G. (2004) Defining Financial Stability [Electronic resource], available at: <https://pdfs.semanticscholar.org/ef31/bd3236697c658746235e96ab920488ad5a3a.pdf>.

9. Arbuzov S. G., Kolobov Ju. V., Mishhenko V. I. & Naumenkova S. V. (2011) Bankivs'ka encyklopedija [Banking Encyclopedia]. Kiev: Center for Scientific Researches of the National Bank of Ukraine: Knowledge, 504 p. (in Ukrainian).

10. Vovchenko N. G., Evlahova Ju.S. (2010) Formirovanie institucional'noj platformy global'noj finansovoj stabil'nosti [Formation of the institutional platform for global financial stability]. Financial Research, no.1, pp. 3-10.

11. Shpak N.O., Romanishin M.I. (2010) Strategija zabezpechennja ekonomichnoi' stabil'nosti pidpryemstva ta pryncypy ii' formuvannja [Strategy for ensuring economic stability of the enterprise and the principles of its formation]. Economy and the state, no. 10, pp. 48-51.

12. Compilation Guide on Financial Soundness Indicators (2004) [Electronic resource], available at: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/fsi/guide/2006/index.htm>.

13. Kovalenko V. V. (2016) Metodychni pidhody do diagnostyky i monitoryngu finansovoi' stijkosti bankivs'koi' systemy [Methodological approaches to the diagnostics and monitoring of the financial stability of the banking system]. Actual problems of the economy, no.11(65), pp.193–200.

14. Pokaznyky bankivs'koi' systemy (2018) [Indicators of the banking system] [Electronic resource], available at: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=34661442&cat_id=3479859.

15. Sinki Dzh., ml. (2007) Finansovyy menedzhment v kommercheskom banke i v industrii finansovykh uslug [Financial management in a commercial bank and in the financial services industry]. Moscow: Al'pina Biznes Buks, 1018 p. (in Russian).

IMPERATIVES OF PROVIDING FINANCIAL STABILITY OF THE BANKING SYSTEM

In the article, the focus is made on the problem of ensuring the financial stability of the domestic banking system.

The authors determined that the financial stability of the domestic banking system is one of the most important conditions for the development of the national economy, a key to the success of economic transformations and macroeconomic development of the state.

The purpose of the article is to study a theoretical generalization of the essence of financial stability and determine the imperatives of its provision. The article presents the author's definition of the financial stability of the banking system.

The financial stability of the banking system is a measure of the completeness and quality of solving the tasks set before it, the implementation of the banking system of its mission, which ensures the achievement of a positive financial result.

The principles of ensuring financial stability are analysed. The article identified certain elements of ensuring the financial stability of the banking system, namely: an effective system of prudential regulation and supervision of the withdrawal of insolvent banks from the market; support of market liquidity; deposit guarantee system; effective management of bank risks.

The dynamics of indicators of the financial stability of the banking system of Ukraine are determined.

The author of the article proved that the necessity of ensuring macroeconomic and financial stability in Ukraine actualizes the task of strengthening the prudential component of banking system regulation. It is established that the characteristic feature of the macroprudential approach is the prevention and counteraction of systemic risks, ensuring rational allocation and effective use of financial resources. The set goals are achieved by applying prudential measures in the following areas: increasing long-term investments into the real sector and financing modernization processes; development of infrastructure and increase of stability of the domestic banking system; reform of the institutional principles of financial regulation; increase of financial stability of individual banks; strengthening the anti-cyclical nature of regulation.